

Vfura primo.

CCCXXiii.

subiicit impator qad fidei etia qab omnia eccastica a ad for sciencie pti neta. Vñ dixit q no debignat leges sacros canones imitati. in autetica ut de apud ppi. episco. duemaf. pri mu. fi do eccasticu. Colla. vj. Et ve lit nolit qad pdicta sbiect est pape dicto c. duo sut. h. bino iuri qad omnia qz die de? Ego dñs a no ali? Jsa. xl v Vñ a glosa in dicta autetica ad hoc dicit q si etia impator voluisset non potuisset pmittre. qz seru? no pot co tra leges dñi su. Immo tenentes q aliq casu vfura simplex no fit pcrim? fut heretica ut heretica puniēdi ut et tenet dñs Anto. s bu. in pfto loco a pbat in de. ex graui. de vfuris. B

Vtq liceat accipe mutuū sub vfura Rº fm Tho. ij. q. lxxviii. Rº licet inducere aliquē ad mutuandū sub vfura. Licet tñ ab eo q patus est fa cere a q exeret vfuras mutuū accipe sb vfuris ppter aliq s bonū. ut est sb uentio sue nccitatis vl alterius. ficut etia licet ei q incidit in latrones ma festare bona q habz. ad s ut no occi dat. q tñ latrones diripiēdo peccat. Et intelligit Wil. no solu de nccitate absoluta. sed etia de nccitate vtilita tis quā aliq s ofeqtur agēdo negocia sua. sed hac cessante puta cū accipet ppter ludū aleea hmo dicit fm eūbz accipe ad vfurā est pcrim moale. A. Jde nota in fū. co. ti. q. xliii. Sed cer te no videt iure pbari q p sola cā vti litatis liceat ad vfurā accipe cū plus debeam? ponderare damnu spūale p pimi q nostp tpale lucū s. Scādalu. q vtz tpalia. Rec dictū ut rº Tho. se extēdit. nisi ad absolutā nccitate. videlz sine q non pot mode fieri. Et addit Jmo. in ca. sup. eo. q nccitate imminente extrema. debz pno qs in duci ut gratis saltē p mutuū sbueni at indigēti. q s si nollet induci pot ut sb vfuris saltē s faciat a min? malu ehgat. videlicet vfurā potius q boni aduū. B

Vtq accipe sb vfuris p alio fit hda

tū. Rº Si hoc facō in seruidū vfurari ut ipse vl mutuet vl lucret. tenet qz fautor ei? sū. Aljº vtz ē respectu pēi Ad restitutōē aut nō tenet. nisi fa uerim vfuratio in exactōne. ut dicit J. Vfura. v. p. pno. B Si xō facio in s iudū accipientis tūc p illū modū licz q s in pcc. qz et maxie si cā mei mitio res vfure epigāt ab illo.

Sed qd si ego rogat? ab illo q vult accipe sb vfure fiduū bco siue pmitto p ipso ad s ut mitiores vfure epigā? nūq d in hoc casu possū accipe aliqd ab eo. Rº Jde. qz sic esse pnceps vfure in ea pte quā recipio. Alij cōtra. qz vti fiduū sione alicui? nō est vfus pe cunie ficut nec vti pigneratōe. Vnde ficut p pigneratōne rei mee possū al qd accipe. ut s. in sexto. q. dictū ē. ita videt q possū recipere p fiduū sione. Sed primū tñ tuti? A. Et hoc videt v v? qz accessōriū naturā seqtur princ ipalis. ex. de reg. iuris. Accessōriū m li. vj. Sicut ergo nō licet pro mutuo aliqd accipe. ita nec p fiduū sione vl obligatōe q succedit loco ei? Videtur enī pecunia manu breui. qdam vtz loci intellectuāli trāitu mutuaa h fiduū sion a a fiduū sione debitori vl cel sine hoc ipsa fiduū sio non est. nisi p ter mutuū. a sic accedit ad illud. a se quitur ei? naturam. Rec ob. qz fiduū sio incurrit piculū. si debitor effici atur nō solvendo. quia et hoc piculū incurrit etiam ipse princ palis credi tor. et propter hoc nō potest aliquid vltra sortem recipere. immo non tm propter hoc periculum s etiam si cū hoc accipiat in se periculum nauiga tionis vel itinerationis. propter hoc non potest aliquid vltra sortem reci pere. extra de vfuris. capi. nauigan ti. ergo multominus ipē fiduū sio ac cessōriū. Rec obstat quod dictum est de re obligata ad pignozandum. qz locatio est contractus princ palis et per se. sed fiduū sio est obligatio ac cessōria ad princ palē obligatōnem. Et sic patet vñia. B.

S. iij.